

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **Ing. V. O.** pre trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. b/ zák. č. 140/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. zák.) účinného do 31. decembra 2005 na neverejnom zasadnutí 19. júna 2012 o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci inému súdu rozhodol

t a k t o :

Podľa § 25 ods. 1 zák. č. 141/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov (Tr. por.) účinného do 31. decembra 2005 trestná vec obžalovaného Ing. V. O., sp. zn. 3 T 1/2009 sa Krajskému súdu v Žiline **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský prokurátor v Prešove okrem iných osôb podal 29. novembra 2001 obžalobu aj na Ing. V. O. pre trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ktorý mal spáchať konaním uvedeným v bode 6/ obžaloby na tom skutkovom základe, že

ako vedúci pracoviska P., a. s. P., vykonávajúceho služby pre S. a. s. dňa 9. 10. 1998 na základe žiadosti obv. Š., makléra spoločnosti C., o. c. p., a. s. a exekútorky Ing. M. K. na prevod 647 akcií emitenta T., a. s. B. v rozpore so zákonom o cenných papieroch previedol akcie T. z účtu majiteľa Ministerstva hospodárstva SR na ďalšie subjekty, aj keď exekútorka sa preukázala poverením na exekúciu povinného Ministerstva financií čím spôsobil, že ku škode Ministerstva hospodárstva SR bolo 647 akcií v celkovej hodnote 2 181 762 000,- Sk prevedených na účet vybraných siedmych nadobúdateľov.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. januára 2002, sp. zn. Ndt 118/2001 bola trestná vec obvineného Mgr. Ing. I. I. podľa § 25 Tr. por. Krajskému súdu v Prešove odňatá a bola prikázaná Krajskému súdu v Žiline.

Obžalovaný Ing. V. O. podal na Krajský súd v Žiline návrh na odňatie a prikázanie veci. Odôvodnil ho tým, že napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní 30. júna 2009 (správne 22. júna 2009) ho Krajský súd v Žiline vylúčil na samostatné konanie, listom z 11. januára 2012 mu bolo oznámené možné spojenie jeho trestnej veci na spoločné konanie s trestnou vecou obžalovaného Mgr. Ing. I. I. vedenou na tamojšom súde pod sp. zn. 4 T 7/2002. Vyslovil názor, že pre naznačený postup krajského súdu nie sú splnené zákonné podmienky uvedené v § 21 ods. 3 Tr. por., pretože v posudzovanom prípade neboli voči jeho osobe podané samostatné obžaloby. Namietol najmä však tú skutočnosť, že po vylúčení jeho osoby na samostatné konanie je splnená zákonná podmienka uvedená v § 23 ods. 2 písm. a/ Tr. por., aby vec prejednal a rozhodol okresný súd. Pre takýto postup svedčí i to, že skutok, ktorý sa týka jeho osoby je samostatný, bez vecnej súvislosti s ostatnými skutkami podanej obžaloby, dôvod, pre ktorý bola vec odňatá Krajskému súdu v Prešove sa ho netýka a zároveň poukázal aj na zníženie finančných nákladov štátu, svoj vek, zhoršený zdravotný stav a finančné možnosti. Podľa názoru obžalovaného niet teda zákonnej prekážky, aby vec bola postúpená na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu v Prešove a opačný postup súdu by znamenal porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces.

Navrhol preto, aby najvyšší súd rozhodol tak, že na prejednanie a rozhodnutie jeho veci je príslušný Okresný súd Prešov, eventuálne Krajský súd v Prešove.

V prípade, že jeho návrhu nebude vyhovené, vzniesol zároveň námietku zaujatosti voči senátu, ktorý vo veciach vedených pod sp. zn. 4 T 7/2002 a 3 T 1/2009 koná, pretože v jeho postupe došlo k závažným pochybeniam a to nielen vo vzťahu k jeho osobe. Už v priebehu prejednávania veci neboli vzaté do úvahy jeho oprávnené požiadavky na zadováženie časti vyšetrovacieho spisu nachádzajúceho sa v archívoch vyšetrovacieho orgánu alebo Krajskej prokuratúry v Prešove a v tomto smere poukázal aj na námietky vznesené ďalšími obžalovanými.

Na podklade predloženého návrhu Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či sú splnené zákonné podmienky na obžalovaným navrhovaný postup a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 25 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 254 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 25 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 25 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie však treba zahrnúť aj prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal. Ani samotný obžalovaný vo svojom podaní nenamietol všetkých sudcov Krajského súdu v Žiline a iné dôležité dôvody pre postup podľa § 25 ods. 1 Tr. por. najvyšší súd nezistil.

Vo vzťahu k námietkam obžalovaného týkajúcim sa spojenia ním uvádzaných trestných vecí je potrebné uviesť nasledovné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí z 30. júna 2009, sp. zn. 4 To 9/2009 okrem iného na strane šesťdesiatšesť vyslovil, že podľa jeho názoru neboli v prípade obžalovaného Ing. V. O. splnené materiálne podmienky pre procesný postup podľa § 23 Tr. por., pretože jeho práceneschopnosť netrvala podľa vyjadrenia lekára dlhšiu dobu, išlo len o stav prechodný, ktorý obžalovanému nebránil v účasti na hlavnom pojednávaní po dlhšiu dobu. Zároveň konštatoval, že vec ohľadne obžalovaného V. O. nebola doposiaľ ukončená (podľa zistenia najvyššieho súdu do dňa neverejného zasadnutia) a preto bude potrebné v zmysle § 23 Tr. por. už aj z hľadiska hospodárnosti konania jeho trestnú vec opätovne spojiť s touto skupinou obžalovaných, vec aj ohľadne jeho osoby znovu prejednať a dokazovanie doplniť o dôkazy nevyhnutne potrebné pre spoľahlivé zistenie skutkového stavu. Najmä dôsledne dodržať a vykonať vo vzťahu k jeho osobe tie dôkazy, ktoré nariadil zaobstarat' a dokazovaním objasniť Najvyšší súd Slovenskej republiky 25. mája 2006 ako aj ďalšie dôkazy, na ktoré poukázal najvyšší súd v tomto rozhodnutí, pokiaľ majú k obžalovanému významný vzťah.

Vychádzal pritom z ustanovenia § 18 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého o všetkých trestných činoch toho istého obvineného a proti všetkým obvineným, ktorých trestné činy spolu súvisia, sa môže vykonávať spoločné konanie, ak to zrejme nebude brániť ukončeniu veci v primeranej lehote.

Nezodpovedá pritom skutočnosti tvrdenie obžalovaného, že skutok v bode 6/, ktorý mal podľa obžaloby spáchať, je bez vecnej súvislosti so skutkami spáchanými ostatnými spoluobžalovanými, pretože je z neho zrejmé, že mal byť článkom v reťazi na seba nadväzujúcich konaní, ktorých sa mali dopustiť jednotliví spoluobžalovaní v snahe zmocniť sa počtu 647 kusov akcií spoločnosti T. a. s. Bratislava.

Za skôr opísaného stavu veci opätovné spojenie skôr nesprávne rozdelenej trestnej veci obžalovaného Mgr. Ing. I. I. a spol. je v súlade s § 18 ods. 1 Tr. por. a nie je v rozpore s ustanovením § 23 ods. 3 Tr. por., na ktorý obžalovaný poukázal.

Najvyšší súd na záver poznamenáva, že vytýkané nedostatky, ktoré sú podľa žiadosti obžalovaného najmä procesnej povahy v prípade ak budú preukázané, v konaní o odvolaní oprávnenej osoby, kde je rozsah prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu vymedzený širšie

(§ 254 ods. 1 Tr. por.) sú dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia a vrátenie veci na nové prejednanie a rozhodnutie a v odôvodnených prípadoch aj s tým, aby súd vec prejednal a rozhodol v inom zložení senátu.

Najvyššiemu súdu neunikla ani námietka zaujatosti obžalovaného v prípade, ak jeho návrhu na odňatie a prikázanie veci nebude vyhovené, avšak v súčasnom štádiu trestného stíhania o nej nemohol rozhodnúť, pretože v súlade s ustanovením § 31 ods. 3 Tr. por. o tejto je oprávnený rozhodnúť senát, ktorého sa tieto dôvody týkajú (aj s prihliadnutím aj na § 31 ods. 4 Tr. por.) a až následne na podklade podanej sťažnosti voči jeho rozhodnutiu je o tejto v zmysle § 32 ods. 5 Tr. por. (s výnimkou uvedenou v § 32 ods. 6 Tr. por.) oprávnený rozhodnúť najvyšší súd ako bezprostredne nadriadený orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 19. júna 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Véghová